

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 6 lutego 2012 r. — BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts przeciwko Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V.

(Sprawa C-59/12)

(2012/C 138/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca kasację: BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts

Strona przeciwna: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 1 w związku z art. 2 lit. d) dyrektywy 2005/29/WE ⁽¹⁾ dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych należy interpretować w ten sposób, że działanie przedsiębiorcy — stanowiące praktykę handlową stosowaną wobec konsumentów — może polegać również na tym, że ustawowa kasa chorych udziela swoim członkom (wprowadzających w błąd) informacji na temat niekorzystnych skutków przystąpienia przez nich do innej ustawowej kasy chorych?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hiszpania) w dniu 16 lutego 2012 r. — Transportes Jordi Besora, S.L. przeciwko Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) i Generalitat de Catalunya

(Sprawa C-82/12)

(2012/C 138/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Transportes Jordi Besora, S.L.

Strona pozwana: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) y Generalitat de Catalunya

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 3 ust. 2 dyrektywy Rady 92/12/EWG ⁽¹⁾ z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, a w szczególności wymóg istnienia „szczególnego celu” danego podatku:

— należy interpretować w ten sposób, że wymaga on, by zamierzony cel nie mógł zostać osiągnięty przy pomocy innego zharmonizowanego podatku?

— należy interpretować w ten sposób, że cel jest czysto budżetowy, gdy dany podatek wprowadzono jednocześnie z przekazaniem pewnych kompetencji określonym Comunidades Autónomas, którym jednocześnie przekazano wpływ z podatku, w celu pokrycia części wydatków spowodowanych przekazaniem kompetencji, przy czym dopuszczalne jest ustanawianie stawek podatku zróżnicowanych w zależności od terytorium poszczególnych Comunidades Autónomas?

- w razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy pojęcie „celu szczególnego” należy interpretować w ten sposób, że taki cel musi być wyłączny, czy też, przeciwnie, dopuszcza ono zbieg szeregu zróżnicowanych celów, wśród których znajduje się również cel czysto budżetowy zmierzający do uzyskania finansowania określonych kompetencji?
- w przypadku dopuszczenia w odpowiedzi na poprzednie pytanie możliwości zbiegu szeregu celów, w jakim stopniu określony cel musi być istotny, do celów art. 3 ust. 2 dyrektywy 92/12, aby spełniał on wymóg, zgodnie z którym podatek musi spełniać „szczególny cel” w rozumieniu przyjętym przez orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, oraz jakie są kryteria odróżnienia celu głównego od celu dodatkowego?
- 2) Czy art. 3 ust. 2 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, a w szczególności warunek zgodności z przepisami podatkowymi stosowanymi odnośnie do podatku akcyzowego oraz podatku VAT w zakresie ściągalności:
- stoi na przeszkodzie istnieniu niezharmonizowanego podatku pośredniego (takiego jak IVMDH), w odniesieniu do którego obowiązek podatkowy powstaje w chwili sprzedaży detalicznej paliwa końcowemu konsumentowi, w odróżnieniu od podatku zharmonizowanego (Impuesto sobre Hidrocarburos, dla którego obowiązek podatkowy powstaje, kiedy wyroby opuszczają ostatni skład podatkowy) lub podatku VAT (który, chociaż obowiązek podatkowy również powstaje w chwili końcowej sprzedaży detalicznej, wymagalny jest na każdym etapie procesu produkcji i dystrybucji), ze względu na to, że nie jest on zgodny — jak to ujęto w wyroku w sprawie EKW y Wein & Co (pkt 47) — z ogólnymi zasadami którejs z dwóch z wymienionych technik fiskalnych, zgodnie z przepisami wspólnotowymi?
- w razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy należy rozumieć, że omawiany warunek zgodności jest spełniony — bez konieczności istnienia zgodności w zakresie ściągalności — przez sam fakt, że niezharmonizowany podatek pośredni (w niniejszej sprawie IVMDH) nie zakłóca — w takim znaczeniu, że nie uniemożliwia lub utrudnia — zwykłego funkcjonowania ściągalności podatków akcyzowych lub podatku VAT?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative (Luksemburg) w dniu 20 lutego 2012 r. — Adzo Domenyo Alopka, Jarel Mondoulou, Eja Mondoulou przeciwko Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Sprawa C-86/12)

(2012/C 138/04)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour administrative

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Adzo Domenyo Alopka, Jarel Mondoulou, Eja Mondoulou

Strona pozwana: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 20 TFUE, w razie potrzeby w związku z art. 20, 21, 24, 33 i 34 Karty praw podstawowych — każdy z tych przepisów z osobna lub rozpatrywane łącznie — należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, by państwo członkowskie, po pierwsze, odmówiło obywatelowi państwa trzeciego, który sam sprawuje opiekę nad swoimi małymi dziećmi, będącymi obywatelami Unii, prawa pobytu w państwie członkowskim zamieszkania tych dzieci, w którym żyją wspólnie z nim od urodzenia, ale którego obywatelstwa nie posiadają, a po drugie, odmówiło temu obywatelowi państwa trzeciego zezwolenia na pobyt i, co więcej, zezwolenia na pracę?

Czy należy uznać, że takie decyzje mogą pozbawić te dzieci w ich państwie zamieszkania, w którym żyją od urodzenia, możliwości skutecznego korzystania z istoty praw związanych ze statusem obywatela Unii również w określonych okolicznościach, gdy ich drugi wstępny w linii prostej, z którym nigdy nie miały one wspólnego życia rodzinnego, zamieszkuje w innym państwie Unii, którego jest obywatelem?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative (Luksemburg) w dniu 20 lutego 2012 r. — Kreshnik Ymeraga, Kasim Ymeraga, Afijete Ymeraga-Tafarshiku, Kushtrim Ymeraga, Labinot Ymeraga przeciwko Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Sprawa C-87/12)

(2012/C 138/05)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour administrative (Luksemburg).

(¹) Dz.U. L 76, s. 1.